

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

לימוד התורה באחרית הימים לפני בואו של משיח צדקנו

של חוסר-כבידות של אדם, שיכול לעלות מעלה-מעלה בקלי-קלות ולהגיע למקום הטוב ביותר, לפסגת ההר. ואז יקויים בנו באחרית הימים "צדיקים נדמה להם כהר ובוכים איך יכולנו לכבוש את ההר". עם ישראל, תשבו על הריצפה, תשימו שק ואפר, תבכו לקב"ה, תבקשו מחילה על כל החטאים, תבכו עם דמעות אמיתיות, [ויאל ב' י"ב: וגם עתה נאם ה', שבו עדי בקל לבבכם; ובצום ובבכי ובמספד, וקרעו לבבכם ואל בגדיכם, ושובו אל ה' אלקיכם]. כי בלי זה, בלי לעשות ניתוח קשה ולהוציא את הרעל של העגל-הזהב שהערב רב הכניסו בנו, בלי להוציא את זה לגמרי - נסבול מאד.

כן, מלחמה תהיה, מלחמה קשה ומפחידה, מלחמה שהרבה מליונים ילכו מהעולם. אבל היהודים האמיתיים ישארו ויקבלו משיח צדקנו. ואלו יהנו את ההנאה הגדולה ביותר שיש, [תהילים ל"ו: מה קר מספד כו', ירונו מדשו ביתך כו'. פי עמך מקור חיים, באורך נראה אור]. וזה - הקירבה לקב"ה. ואנחנו נמשיך לעלות ולהתקרב לקב"ה עוד יותר ועוד יותר.

אנחנו, הבסיס של הקב"ה לעולם החדש, ליצירה הסופית שלו. היצירה שתהיה עולם שבו באמת הכל טוב מוחלט. [פסחים נ. לעת"ל על כל מידה מברך ברוך הטוב והמטיב']

אהבה וביטחון

עוד יסוד חשוב שצריך לגאולה השלמה, הוא מידת "הבטחון", כי בלי בטחון בקב"ה - אי אפשר להיגאל. וזה הדבר החשוב ביותר. ביטחון גמור ומוחלט רק בקב"ה שהוא כל יכול, ושכל זה רק לטובתנו. וזה המפתח לגאולה.

כמו כן צריך מידת "אהבת ה'". כי ברור שכל אוהבי ה' ינצלו, והם בלבד. ואני מקווה שכל היהודים האמיתיים יקחו את זה לליבם, ושנזכה להיפגש בבית המקדש.

ועכשיו נביא כמה קטעים מהזוהר הקדוש בענין הערב רב.

השיכנה מבקשת מה' לגרש את הערב רב

תיקוני זוהר (דף מט ע"א): ועוד אצל"א גרי"ש, שכינתא אמת לקודשא בריה, גרש האמה הזאת ואת בנה (בראשית כא י) אליו ערב רב, (ש"א כו יט) דגרשוני מהסתפח בנחלת יהוה, גריש לון מן עלמא דין ומעלמא דאתי, דלא יהא לון חולקא עם ישראל, שופ"ר הול"ף, רבי"ע, שג"י גריש"ן, שלשל"ת, בההוא זמנא נטיל קודשא בריה הוא רומ"ח, דאיהי רמ"ח תיבין דאית בקריאת שמע ושית תיבין דיחודא, וכה (במדבר כח ה) וידקר את שניהם, דכר ונוקבא, דא סמא"ל ונחש, ורבי"ע דיוקנא דומיא דרומ"ח.

תרגום: ועוד אצל"א גרי"ש, השכינה אומרת לקדוש ברוך הוא, גרש האמה הזאת ואת בנה, אלו הערב רב, שגרושוני מהסתפח בנחלת יהוה, גרש אותם מן העולם הזה ומן העולם הבא, שלא יהיה להם חלק עם ישראל. שופ"ר הול"ף, רבי"ע, שג"י גריש"ן, שלשל"ת, באותו

עיקר הבעיה בדור שלנו היא שהתורה היא אמצעי בלבד. והעסק בה צריך להיות מתוך שאיפה ורצון לדביקות בהשם. ושום כוונה אחרת אסורה בהיכל השם. ברור, שאם לומדי התורה היו עוסקים בה מתוך אהבת השם יוקדת בליבם, והרצון להידבק בו הוא זה שהיה ממלא את כל ישותם, לא היה נוצר שום ויכוח בקשר לפנימיות התורה, וכולם היו נוהרים להיכל המלך לעסוק בחכמת הקבלה והזוהר הקדוש בחלק נכבד ביותר בסדר יומם, ואף רוב שעות ימיהם. (שביל הפרדס, כרך י"א, פרשת וישלח תשנ"ז).

קדושה

הבסיס, היסוד של כל היידישקייט, של כל התורה, זוהי "קדושה". [במדבר ט"ו, ל"ט: וזכרתם את קל מצות ה' ועשיתם אתם; ולא תתורו כו', ועשיתם את קל מצותי והייתם קדושים כו']. וקדושה זה המגן על כל החיים. [להצילך וגו' והיה מקנה קדוש. פי כי תצא, דברים כ"ג, ע"ש]. ויהודי שהוא קדוש, איך הוא יכול להסתובב בלבוש, בחליפה, שהמכנסים צרים והז'קט צר עליו, והוא כל היום רק מחליט איזה עניבה הוא יבחר ללבוש. זה לא קדושה אלא ההיפך של קדושה וזה לא אמת אלא ההיפך של האמת שחושב כל היום איך יסתכלו עליו ברחוב ואין בליבו כלל המחשבה איך יסתכל עליו הקדוש ברוך הוא.

ובכלל, כל העניין של קדושת הנישואים, זה ממש נהפך לדבר גויי. כל המושגים, הם מושגים לא-יהודים, לפחות בדרך-כלל. הרוב הגדול של המדריכים והמדריכות סומכים הרבה על הפסיכולוגיה ועל הכיוון הגויי של קשר בין שני בני הזוג. וזה חולני מאד. וזה נגד דעת תורה. [איש ואשה שזכו שיכנה ביניהם. ע' שירי משכיל כלל ה' סוף פרט ט'].

והפסיכולוגיה גם נכנסה לכל העניין של החינוך בחדרים ובישיבות. כי יש בעיות קשות, אז מאשימים את התורה על הבעיות. כי התורה ח"ו זה לא מודרני, וזה לא מבין את הילדים, ח"ו. אבל באמת, הבעיה בישיבות ובחדרים זה שלא הולכים לפי התורה. שמנסים לחיות חיים של גויים. כי ברגע שאנחנו חיים חיים-של-גויים, אז מקבלים את המחלות ואת הבעיות של הגויים.

וחלק גדול של הילדים שלנו במצב קשה מאד, הם לא מתנהגים בדיוק כמו יהודים, אפילו שמתלבשים כמו יהודים, והם גם לא גויים בדיוק, כי בכ"ז יש איזושהי נשמה יהודית בד"כ. או לנו כי חטאנו.

לחזור בתשובה

אבל בואו נחזור בתשובה באמת, נפסיק להשתוקק לכל הגשמיות שרוצחת אותנו, רוצחת את היידישקייט שלנו, רוצחת את הנצח שלנו, אנו חייבים להוציא את היצר הרע הזה מהראש ומהלב. ולהגיע לאמת. ליהנות ולהשתוקק להיות קרובים לקב"ה. להרגיש את ההרגשה שאי-אפשר לתאר אותה, ההרגשה הכל-כך נהדרת של אדם שקרוב לריבונו של עולם, להכל-יכול. [תהילים פ"ד, ג': נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ה', לבי ובשרי ירננו אל קל ה']]. ההרגשה של קלות, של שחרור,

מפי זרעו". אבל הם מעטים. וכמה שכתבנו וכתבנו, והשתדלנו להביא את האמת לפני עם ישראל, לא הצלחנו הרבה. אולי פה ושם פתחנו קצת לבבות אל האמת, ברוך ה'. אבל לרוב, היהודים לא מוכנים לשמוע. ולא רק שלא מוכנים לשמוע אותנו, אלא לא מוכנים, ולא מעוניינים להבין את האמת שבתורה [רש"י ישעיהו כ"ח, י].

פה, בארץ ישראל, יש לנו ממשלה, אשר רובה אנטי-דתית [ישעיהו כ"ח, י"ד: "אנשי לצון... אשר בירושלים", ע"ש]. ויש ביניהם קבוצה של יהודים, עם תפקידים חשובים, שרוצים להתחבר עם הגויים האלה שרוצים להשתלט על העולם, וליצור סדר-עולמי-חדש, שזה עקום ומבוסס על רשעות [ישעיהו נ"ח, ו': "פֶתַח חַרְצָבוֹת רָשָׁע"]. ובקבוצת הרשעים האלה, יש גם יהודים חילונים מכל העולם שמאמינים בכזה דבר. והם משתתפים בזה. ויש להם חלק גדול בזה.

יש גם יהודים חילונים, ששכחו בכלל מה זה להיות יהודי. והם גם כן מתנהגים כמו הגויים, ורוצים להתנהג כמו הגויים. [נהיה כגוים...]. יחזקאל כ', ל"ב. ע"ש]. אבל יש ביניהם יהודים אמיתיים, שבתוך הלב, בתוך הנשמה, הם יהודים אמיתיים. ולוקח לפעמים רק מילה אחת לפתוח את המקום הזה, והם יהיו מסוגלים לעשות תשובה. אבל יש ביניהם כאלה שהם באים ממקור של ערב רב, והם לא יוכלו לחזור בתשובה [יחזקאל כ', ל"ח: "וְנִבְרֹתַי מִקֶּם הַמְּרָדִים וְהַפְּשָׁעִים בִּי"].

ויש גם את החרדים, שביניהם יש אשכנזים וספרדים, ליטאים, חסידים וכו'. וגם, לצערי הרב, בקודש-הקדשים הזה, שפעם היה הפאר של העולם, שפעם החזיק את העולם ברוחניות, שבגללם עמד העולם בכלל בלי להיחרס [יְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם. משלי י', כ"ה]. גם ביניהם נכנס זיהום קשה, [שבת קמו]. זיהום שהוא מסוכן ביותר, שזה בא מהער"ר, שנכנס לתוך העולם החרדי ביותר, העולם הקרוב ביותר לקב"ה. וגם בעולם החרדי הזה, נשאר יחסית מעט אנשים שעוד מחזיקים באמת.

קשה להאמין, אבל גם בין היהודים החרדים - יש הרבה ערב רב. ואפילו בין המנהיגים שלנו - יש ערב רב. ה' ירחם. [היוקר יעוּת: סנהדרין צ"ז. ע"ש ברש"י]. והערב רב הזה מנסה לקרר אותנו מהדת, למשוך אותנו לגשמיות. לקרב אותנו לחילונים או לממשלה. לקרב אותנו לעולם הגוי. והם עושים את זה בצורה שכביכול זה לשם-שמים. [כתלמיד חכם נדמה לו. וְלִהְיֶה כְנָפִים כְּנִפְי הַחֲסִידָה. זכריה ה', ט'. סנהדרין כ"ד. ע"י בבי' הגר"א לאגדות סדב"א ורשב"ח כמ"פ]. והיהודים האלה עושים נזק רב. כי אפילו שאנחנו יודעים שכל יהודי אמיתי ינצל בעזרת ה', [שמואל ב', י"ד, י"ז: "לְבַלְתִּי יָדַח מִמֶּנּוּ נִדְחִי"]. כי כל נשמה יהודית יקרה מאד בשמים [דברים י"ד, א': "בְּנֵי אֲמֹתָם לֹא אֶלְקִיכֶם"]. ה' ימשוך אותו בכוח חזרה [דברים ל', ד': "אִם יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקֶצֶה הַשָּׁמַיִם..."]. אבל אם הוא יתקלקל מאד, יהיה לו סבל עצום עד שהוא יגיע לאמת.

הערב רב שבינינו, לא יצליחו [ישעיהו נ"ד, י"ז: "כֹּל-כְּלִי יִצַּר עֲלֶיךָ לֹא יִצְלַח..."]. ע' 'אגרת תימן' להרמב"ם]. אפילו שלפעמים זה נראה שהם כן מצליחים - אבל לא יצליחו. הם יותר ויותר מתגלים, כי הם נלחמים בגלוי יותר ויותר נגד הקדושה של עם ישראל [הַפְּרוּ תוֹרַתְךָ. ע"י פיהמ"ש סוף מס' ברכות, ושם בס' 'נחלת יעקב' להגר"י מליטא].

מלחמה בערב רב על ידי לימוד זוהר כל יום

הערב רב האלו מנסים לקרר ולצנן את מעט היהודים שלומדים זוהר הקדוש היו לא תהיה, נתחזק כולנו ונלחם בהם וכל אחד מאתנו יקבל על עצמו לקבוע את כל יום ללימוד הזוהר הקדוש, כי איך נעלה על ציונו הקדוש במירון ביום ל"ג בעומר ללא לימוד כל יום ספר הזוהר, למה נרצה בכלל שהוא ישמע את תפילותנו ויעלה אותם לפני כסא הכבוד, לכן נקבל על עצמנו ללמוד לפחות דף יומי של זוהר, שאורכו בערך דקה או שתיים ובזכות זה נאחז בעץ החיים שהוא התפארת נסתר התורה, ועל ידי יושפע שפע רב בכל העולמות וגם לנו. ונזכה במהרה לצאת מן הגלות הנורא.

זמן נוטל הקדוש ברוך הוא רמ"ח, שהוא מאתים ארבעים ושמונה תבות שיש בקריאת שמע ושש תבות היחוד, ובה, וידקור את שניהם, זכר ונקבה, זה סמא"ל ונחש, ורבי"ע דמות דומה של רמ"ח.

זוהר: שני"י גריש"ן, תריף לון קודשא בריף הוא מן שמאי וארעא, בההוא זמנא שקר הסוס לתשועה וכו' (תהלים לג ז'), קודשא בריף הוא רדיף אבתריהו, ונטיל לון בשלשלת על צואריהו, ולכתר קטיל לון ברומחא דאיהו רבי"ע, בקדמיתא תריף לון, ולכתר רדיף אבתריהו ותפיס לון, ולכתר קטיל לון.

תרגום: שני"י גריש"ן, גרש אותם הקדוש ברוך הוא מן השמים והארץ. באותו זמן, שקר הסוס לתשועה וכו', שהקדוש ברוך הוא רודף אחריהם, ונוטל אותם בשלשלת על צוארם, ואחר כך הורג אותם ברמח, שהוא רבי"ע. בראשונה גרש אותם, ואחר כך רדף אחריהם ותפיס אותם, ואחר כך הרג אותם.

זוהר: ורבי"ע, ושני"י גריש"ן, ושלשלת, אינו תקיעה שברי"ם תרועה, שברי"ם שבר (שמות כג כד) תשבר מצבותיהם, אליו דאתמר בהון (איוב א ו) ויבאו בני האלהים להתיצב על יהוה, בדינא על שכינתא וישאל, דאתמר ביה ויבא גם השטן בתוכם, דא סמא"ל דאתא לקטרג על בנוי דישאל, ולדון לשכינתא, וכיון דהוא בעי דינא על שכינתא ובנוי, כאלו קיימין עליה, תרועה בה (תהלים ב ט) תרועים בשבט ברזל, תקיעה והוקע אותם ליהוה נגד השמש (במדבר כה ד), ושופר איהו קלא, מניה נפיק קלא בתקיעה שברים תרועה, תקיעה מן מוחא, שברים מלבא, כמה דאת אמר (תהלים נא יט) לב נשבר ונדכה וגומר, דא איהו זבחי אלהים רוח נשברה, קלא בתרועה מפנפי ריאה, וכלהו אתפלילו בקנה וריאה, ואתעבידו קול, ובפומא דבור.

הוקע אותם ליהוה נגד השמש

תרגום: ורבי"ע ושני"י גריש"ן ושלשלת, הם תקיעה שברי"ם תרועה. שברי"ם, שבר תשבר מצבותיהם, אלו שנאמר בהם ויבאו בני האלהים להתיצב על יהוה, בדין על השכינה וישאל, שנאמר בו ויבא גם השטן בתוכם, זה סמא"ל שבא לקטרג על בני ישראל ולדון את השכינה, וכיון שהוא מבקש דין על השכינה ובניה, כאלו עומדים עליו. תרועה, בה תרועים בשבט ברזל. תקיעה, והוקע אותם ליהוה נגד השמש, ושופר הוא קול, ממנו יוצא קול בתקיעה שברים תרועה. תקיעה מן המוח, שברים מהלב, כמו שנאמר לב נשבר ונדכה וגומר, זהו זבחי אלהים רוח נשברה. הקול בתרועה מפנפי ריאה, וכך נכללו בקנה וריאה, ונעשו קול, ובפה דבור.

ממעללי הערב רב

העולם בלגן [ירמיהו ד', כ"ג: "ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו..."]. היהודים, ובכלל כל תושבי העולם-הזה, גם הגויים, גם היהודים, התרגלו לגשמיות מעל ומעבר לחלומות הבלהה הקשים ביותר של הסבים והסתבות שלנו [ישעיהו פכ"ח, עמוס פ"ו]. הם לא יכלו אפילו לדמיון את השפע שאנחנו נהנים מזה [האינו ל"ב, ט"ו: "וישמון ישרון ויבטט"]. אבל על השפע הזה אנחנו משלמים מחיר כבד [וי' זקב' - ע"י ברכות לב]. זה כמעט הרס את האידישקייט. ואין מחיר יותר כואב וכבד מזה. זה כמעט הרס לגמרי את הקשר שלנו עם האמת, עם הקב"ה. ואין מחיר יותר גדול מזה. [דברים ח' י"ב: "פן תאכל ושבעת..."].

עם ישראל יצר יהדות פלסטית [עקב ט', ט"ז: "עשיתם לכם עגל מסכה"]. יהדות שמתאימה לדרישות השקריות שלנו מהעולם הזה: הנאות שטחיות, וכל הדברים שהם בדיוק הפוך מהתורה הקדושה שלנו [תוס' כתובות קד]. לקחנו את האידישקייט (יהדות) שלנו והפכנו אותה למשהו מלאכותי, המתאים לכל צריכה שטחית וטיפשית, של כל יהודי שממש רוצה רק את עגל-הזהב: העולם הזה והנאות שלו.

ברוך ה', יש עוד יהודים שמשדלים להחזיק מעמד ביהדות אמיתית, וקירבה אמיתית לקב"ה. משתדלים ללמוד לשם שמים, ולגדל את הילדים שלהם לפי תורת משה [וילך ל"א, כ"א: "כי לא תשכח